

Tens problemes per visualitzar bé aquest e-mail? Clica [aquí](#) per veure la versió online



Newsletter núm. 3 | Febrer 2011

Sabadell, més Música lliura al tenora Jordi Molina el Premi Agustí Borgunyó 2011



En el decurs d'un sopar celebrat a l'Hotel Urpí de Sabadell, el divendres 18 de febrer passat, la junta directiva de *Sabadell, més Música* va celebrar l'acte solemne de lliurament del Premi Agustí Borgunyó 2011, enguany atorgat al tenora **Jordi Molina**. Aquest guardó reconeix la tasca exercida per 'persones distingides per la seva creativitat i treball en el camp de la música lliure o simfònica per a cobla i també aquelles entitats que saben

valorar aquesta música'.

L'acte de lliurament del Premi va començar amb un discurs del president de l'entitat, **Josep Vinaròs**, el qual va destacar el valor d'aquest guardó i el significat que per a *Sabadell, més Música* representa lliurar-lo a persones de trajectòria reconeguda. Igualment, Vinaròs es va mostrar crític amb l'actual context cultural, el qual prima el rol de les indústries culturals en detriment de les entitats sense ànim de lucre que com *Sabadell, més Música* vertebreren el territori i contribueixen a fer

créixer els valors associats a la cultura i el coneixement.

Tot seguit es va entregar la **Insígnia de l'Amistat de Sabadell, més Música** a **Anna Maria Aguiló**, presidenta d'Òmnium Cultural/Sabadell, entitat que ha mostrat el seu suport de manera reiterada envers l'entitat musical promotora d'aquesta iniciativa.



Marcel Sabaté

A continuació el director musical **Marcel Sabaté** va ser l'encarregat de glossar la figura de **Molina**, el qual en va destacar les aptituds musicals i artístiques de manera concreta i exacta, donant pas a la secretària de **Sabadell, més Música**, **Assumpta Vilanova**, la qual va llegir l'acta del jurat del Premi que va recollir el mateix **Jordi Molina** (en presència de la seva dona, **Eva Trullàs**, i la seva filla, **Júlia**), el qual va adreçar al nombrós públic assistent unes paraules d'agraïment.



A manera de cloenda, va tenir lloc la intervenció del tinent d'alcalde de Cultura de l'Ajuntament de Sabadell, **Lluís Monge**, el qual va agrair la tasca de difusió de la música per a cobla que realitza l'entitat *Sabadell, més Música* i va felicitar el premiat de l'edició d'enguany. A més de Monge, també van assistir a l'acte diverses autoritats: la regidora de Serveis Socials, **Maria Ramoneda**, i el president de la Federació Sardanista de Catalunya, **Bartomeu Duran**, en són les més destacades.

La vetallada va ser amenitzada musicalment pel quintet Dékaros. Per cloure el sopar, es van avançar les properes activitats de *Sabadell, més Música*; molt especialment la **8^a edició del Concert de Música de Cambra** que se celebrarà el dia 3 d'abril de 2011, amb la participació d'**Estramp Jaç**.

Entrevista amb Jordi Molina, tenora i guanyador del Permi Agustí Borgunyó 2011

"Tant la tenora com la mateixa cobla encara arrosseguen un munt de clixés que pesen massa"

"El món de la sardana és fins a cert punt mitòman; t'afalaguen i corres el risc de sentir-te el Messi de la música. Però després deixes la cobla i et trobes parlant amb el regidor de cultura d'un poble mitjà que no sap ni qui ets ni què fas".



Jordi Molina

S+M: Com valeres aquest reconeixement?

JM: Els premis a la trajectòria són els que més valeres perquè et fan arribar a la gent, es coneix i fins es reconeix allò que fas. I això, en un camí tan solitari com és el d'un músic del meu perfil, un camí de creació i de risc, és molt agradable, et reafirma en allò que estàs fent. En aquest cas concret, també valoro especialment el perfil i vàlua dels premiats en edicions anteriors. La veritat és que em sento molt content d'haver rebut aquest guardó.

S+M: Parles d'un camí individual i solitari. Fer la teva música i fer-la amb llibertat, com és el teu cas, és un premi per ell mateix.

JM: Sens dubte. El premi és sortir-se'n, malgrat en alguns moments et puguis sentir sol. El meu camí ha estat fins a cert punt individual, la meua ha estat una aposta personal i ha significat lluitar per donar a conèixer un instrument i una música en àmbits certament difícils. La meua feina ha estat anar creant noves propostes, muntar-les, però també saber-les

desenvolupar, vendre-les. No només es tracta de compondre o tocar, una tasca que és ja per ella mateixa apassionant, sinó que precisament per haver donat a conèixer la tenora més enllà de la cobla sovint he hagut d'esforçar-me doblement. Cal entendre, per tant, aquesta solitud de la qual parlava no amb resignació o tristesa sinó amb voluntat de superació, amb ànim. Ara que me n'he sortit em sento molt content de l'opció presa. De fet, no existien antecedents de músics que tracessin un camí similar al meu: el d'un tenora només dedicat a la seva proposta artística. Això ha estat el més complicat de tot, alhora de vendre-ho, de donar-ho a conèixer, de convèncer el programador que no té referents en relació a allò que li estàs proposant.

S+M: El pas del temps evidencia que la teva decisió de deixar el rol de solista en un moment excel·lent (amb la Cobla Montgrins) va ser encertat. Vist amb perspectiva, però, deixar l'aixopluc del món de la cobla devia ser difícil...

JM: Ben cert. El món de la sardana és fins a cert punt mitòman, crea i alimenta els seus referents i tu ets allà al mig, amb un munt de seguidors que saben de tu i t'afalaguen i corres el risc de sentir-te el Messi de la música. Però després deixes la cobla i et trobes parlant amb el regidor de cultura d'un poble mitjà que no sap ni qui ets ni què fas. El contrast és molt gran, t'ho asseguro. Per això estic content del moment que visc ara mateix: tants anys de donar a conèixer la meva visió particular de la música està donant els seus fruits. Ara tot és una mica més senzill perquè els meus interlocutors ja coneixen el que proposo.

S+M: S'ha millorat molt, sens dubte, però què cal fer, encara? Quines barreres cal superar?

JM: La veritat és que hi ha molta feina a fer: si bé jo noto certa sensibilitat, en positiu, cap a la tenora i la música per a cobla també és cert que es dóna quan els parlo directament de les meves propostes; és a dir, les atenen i valoren perquè em coneixen, hi ha el respecte cap a la meva persona, però t'adones que tant aquest instrument -la tenora- com la mateixa cobla encara arrossegueu un munt de clixés que pesen massa. És una qüestió complicada: de vegades penso que som excessivament cosmopolites, els catalans, perquè acceptem amb molta més normalitat que vingui un munt de gent de fora a tocar la seva música, els seus instruments, que no pas a donar oportunitats a persones d'aquí que porten molts anys de bagatge, amb projectes i veus pròpies i que també poden ser novedoses.

S+M: I passats aquests anys, veus relleu en músics de generacions posteriors?

JM: A mi m'agradaria. Musicalment segur, hi ha gent molt preparada, però aquest camí no és

fàcil i cal assumir uns riscos importants. L'escenari avui, afortunadament, és més divers, més ric: quan jo estudiava la tenora era impossible trobar perfils de músics com jo, sempre associaves el tenorista a la cobla. I crec que aquí, en aquesta voluntat d'obertura, d'entendre la música, tenim encara molt camp per córrer. És precisament aquest rol el que vull reivindicar. Encara em trobo amb molts periodistes, fins i tot alguns d'ells pròxims al món del coblisme, que em continuen preguntant si la tenora pot fer un efecte determinat, una dinàmica específica, etc., quan en el fons allò realment determinant no és l'instrument sinó la persona que el toca. A cap violinista li preguntaries si el violí pot fer una o altra cosa... Què vol dir, això? Per què continuem fent-nos aquestes preguntes? Perquè no hi havia referents, amb la tenora, que fessin altres coses. Però insisteixo, no és un problema de l'instrument sinó del músic. Avui en dia disposem ja d'una eina prou dúctil. La tenora 'pot fer' si el músic funciona: la tenora no improvisa, improvisa el músic; per tocar amb una orquestra de cambra has d'adaptar alguns aspectes fonamentals en la teva interpretació com el tipus de canya, la manera d'emetre el so, etc., però no construeixes un nou instrument. Els que ens adaptem som els instrumentistes, no els instruments. És aquest el gran canvi.

S+M: Vius un moment especialment dolç: no només pel Premi Borgunyó sinó també pel recent Premi Enderrock al millor disc folk obtingut amb el teu grup Kaulakau i el disc 'In Fabula'...

JM: La veritat és que estic molt content de com va tot. Aquesta passada tardor també he presentat un disc amb l'acordionista diatònic Perepau Jiménez i he acabat d'estrenar un nou espectacle, 'Cants a tenora', on col·laboro amb el grup de polifonia vocal tradicional La Mata de Jonc i l'Enric Canada a les percussions. En aquesta proposta incorporo dues pedaleres d'efectes (amb les quals faig loops, tot transformant el so de la tenora). Estic molt engrescat. De fet, ja havia fet alguna provatura amb les pedaleres en el segon disc de Kaulakau, però en aquest nou espectacle hi són presents tota l'estona. Ens dediquem a versionar cançons tradicionals de casa nostra però no les més conegudes. Amb aquest nou projecte vam inaugurar el Tradicionàrius i la nostra voluntat és gravar un disc quan arribi la primavera. Mentrestant, rodarem el treball amb Kaulakau, amb el duet i amb d'altres col·laboracions.

S+M: I amb tants projectes en cartera, ens permetem preguntar-te què et ve realment de gust...

JM: Professionalment, continuar en la mateixa línia, tinc al cap noves propostes que m'agradaria portar a terme; i personalment, seguir intentant ser feliç, que no és poca cosa!

Sabadell, més Música: segueix-nos també al Facebook

facebook

Sabadell, més Música  M'agrada

FES-TE FAN!


Amb la voluntat de fer arribar la nostra proposta de difusió i promoció de la música per a cobla arreu, a *Sabadell, més Música* **ens estrenem** aquest mes de febrer de 2011 al **Facebook**.

Us convidem a sumar-vos i seguir de ben a prop les activitats promogudes per la nostra entitat, així com fer-nos arribar els vostres suggeriments i comentaris. *Sabadell, més Música: més a prop que mai!*

Adreça: C/ Sant Joan, 20. 08202 - Sabadell
www.sabadellmesmusica.com

Si et vols donar de baixa d'aquesta newsletter envia'ns un e-mail amb l'assumpte Baixa a sabadell@sabadellmesmusica.com